

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL EUROPOS KONVENCIJOS DĖL SAVITARPIO PAGALBOS
BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE ANTROJO PAPILDOMO PROTOKOLO
RATIFIKAVIMO“ NR. IX-1997 PAPILDYMO 4 IR 5 STRAIPSNIAIS
ĮSTATYMAS**

2021 m. birželio 22 d. Nr. XIV-444
Vilnius

1 straipsnis. Įstatymo papildymas 4 straipsniu

Papildyti Įstatymą 4 straipsniu:

„4 straipsnis. Lietuvos Respublikos pareiškimai, susiję su Europos prokuratūros kompetencija

1. Lietuvos Respublikos Seimas, atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje, 104 straipsnį ir vadovaudamasis Konvencijos 24 straipsniu, pakeistu Protokolo 6 straipsniu, pareiškia, kad:

1) Europos prokuratūra, kai veikia pagal savo kompetenciją, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 22, 23 ir 25 straipsniuose, laikoma teismine institucija savitarpio pagalbos prašymų pagal Konvenciją ir jos protokolus išdavimo, taip pat informacijos arba įrodymų, kuriuos Europos prokuratūra jau gavo ar gali gauti inicijavusi tyrimą jos kompetencijai priklausančioje srityje, pateikimo kitos susitariančiosios šalies prašymu tikslais;

2) Europos prokuratūra taip pat laikoma teismine institucija informacijos apie jos kompetencijai, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 22, 23 ir 25 straipsniuose, priklausančias nusikalstamas veikas gavimo pagal Konvencijos 21 straipsnį tikslu.

2. Lietuvos Respublikos Seimas, vadovaudamasis Konvencijos 15 straipsniu, pakeistu Protokolo 4 straipsniu, pareiškia, kad prašymai Europos prokuratūrai dėl savitarpio pagalbos, taip pat susitariančiosios šalies pagal Konvencijos 21 straipsnį pateikta informacija adresuojami tiesiogiai Europos prokuratūrai. Prašymai dėl savitarpio pagalbos siunčiami Europos prokuratūros centriniam biurui arba tos valstybės narės Europos deleguotojo (deleguotųjų) prokuroro (prokurorų) biurui (biurams). Europos prokuratūra, kai tikslinga, prašymą dėl savitarpio pagalbos perduoda kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, jei Europos prokuratūra konkrečiu atveju neturi kompetencijos arba ja nesinaudoja.

3. Lietuvos Respublikos Seimas, vadovaudamasis Konvencijos 15 straipsniu, pakeistu Protokolo 4 straipsniu, taip pat pareiškia, kad prašymus pagal Konvencijos 11 straipsnį su pakeitimais, padarytais Protokolo 3 straipsniu, ir pagal Protokolo 13 ir 14 straipsnius, kai juose yra nuoroda į Konvencijos 11 straipsnį, inicijuotus vieno iš Lietuvos Respublikoje esančių Europos deleguotųjų prokurorų, perduoda Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra.

4. Lietuvos Respublikos Seimas, vadovaudamasis Protokolo 33 straipsnio 2 dalimi, pareiškia, kad tais atvejais, kai Protokolo 20 straipsnyje nurodyta jungtinė tyrimo grupė ketina veikti Lietuvos Respublikos teritorijoje, Europos prokuratūra gali veikti kaip kompetentinga institucija pagal Protokolo 20 straipsnį, tik gavusi išankstinį Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros sutikimą ir laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 bei taikytinos nacionalinės teisės.“

2 straipsnis. Įstatymo papildymas 5 straipsniu

Papildyti Įstatymą 5 straipsniu:

„5 straipsnis. Lietuvos Respublikos pareiškimo pagal Konvencijos 24 straipsnį, pakeistą Protokolo 6 straipsniu, teisinės pasekmės

Lietuvos Respublika naudojasi galimybe pareiškimo pagal Konvencijos 24 straipsnį, pakeistą Protokolo 6 straipsniu, teises pasekmes aiškinti taip:

1) Konvencijos arba jos protokolų nuoroda į prašančiąją šalį arba prašomąją šalį, kai yra Europos prokuratūros išduoti arba jai adresuoti prašymai, aiškinama kaip nuoroda į kompetentingo Europos deleguotojo prokuroro, kurio įgaliojimai ir funkcijos nurodyti Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnyje, Europos Sąjungos valstybę narę;

2) Konvencijos arba jos protokolų nuoroda į prašančiosios arba prašomosios šalies teisę, kai yra Europos prokuratūros išduoti arba jai adresuoti prašymai, aiškinama kaip nuoroda į Europos Sąjungos teisę, pirmiausia į Reglamentą (ES) Nr. 2017/1939, taip pat į kompetentingo Europos deleguotojo prokuroro Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinę teisę tiek, kiek ji taikytina pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 5 straipsnio 3 dalį;

3) tais atvejais, kai Konvencijoje arba jos protokoluose numatyta galimybė šaliai daryti pareiškimus arba išlygas, visi tokie Lietuvos Respublikos pareiškimai ir išlygos laikomi taikytiniais prašymams, kuriuos kita šalis pateikė Europos prokuratūrai, ir Lietuvos Respublikoje įsikūrus Europos deleguotasis prokuroras yra kompetentingas pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnio 1 dalį;

4) Europos prokuratūra, kaip teisminė prašančioji institucija pagal Konvencijos 24 straipsnį su pakeitimais, padarytais Protokolo 6 straipsniu, laikosi visų gautos informacijos ir

įrodymų naudojimo sąlygų ar apribojimų, kuriuos gali nustatyti prašomoji šalis, remdamasi Konvencija ir jos protokolais;

5) Konvencijos 11 straipsnyje su pakeitimais, padarytais Protokolo 3 straipsniu, ir Protokolo 13, 14 ir 23 straipsniuose prašančiajai šaliai nustatytos pareigos taip pat yra privalomos Europos deleguotojo prokuroro, kompetentingo pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnio 1 dalį, Europos Sąjungos valstybės narės teisminėms institucijoms.“

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda